

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XVIII. De primo, & secundo Verbo Domini, in cruce prolato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

134 CONTEMPLATIONES
CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XVIII.

*De primo & secundo Verbo
Domini, in cruce prolato.*

EXclamat, ô anima mea! mœrens
lugensque, unus ex Dei tui Fide-
libus, de Jobo: quale in illo viro fere-
rum Deus de diabolo exstruxit! qua-
le vexillum de inimico gloriæ suæ ex-
tulit! cùm immundam ulceris sui re-
dundantiam magnâ æquanimitate di-
stringeret. *Cùm erumpentes in-
de bestiolas, in eosdem specus,
& pastus foraminosa carnis,
ludendo revocaret?*

Sed immotâ animi constantiâ, &
nunquam vacillante patientiâ quanto-
pere ipsum Salvator meus superavit?
In extrema ille necessitate, in angore
mortis, in dolore inferorum, ab irato
Deo

Deo destitutus, ac contritus, à mentis robore non deficit: nullum pectoris, à rectitudinis tramite declinantis, indicium prodit; sed hominem, ut semel ccepit, ita pergit amare.

Audi verba, quæ è crucis cathedra protulit: pauca, sed magna, utilia dignaque; quæ Christianorum nemo ex corde prius dimittat, quàm spiritum vitalem.

Ait autem: *Pater! dimitte illis: non enim sciunt, quid faciant.* O supereminentem charitatem tuam, Domine! Non oras, Domine! ut puniantur, qui afflixerunt, & crucifixerunt te; sed ut merito passionis tuæ fruantur & salventur.

Ita abundas amore: ut, cruciatuum exquisitissimorum oblitus, nîl nisi peccatorum cogites reconciliationem. O humanitatem incomparabilem! O misericordiam ineffabilem! quàm blandis & amicis me, à crucis ara, oculis respectas! Quis hominum desperet:

speret: cùm tam sedulum, tam fidelem, tam diligentem, tam ardentem habeamus intercessores?

Ubi estis, trepidi peccatores? ubi perterrefactæ estis conscientiæ? gesti-
tisne cor Domini vestri, gratiâ abundantissimum, videre?

Venite: & videte crucem ejus. Venite, venite! videte cor in lingvam ejus ascendens, & vestra deprecans delicta.

Jesu! Deus meus! Adsum & ego inter peccatores, inter crucifigentes: respice, & recipe me! Peccata, peccata mea acutissimi illi clavi fuere, qui manus pedesque tuos transfixerunt, & perterebrarunt: & ad crucem te adhamarunt. Miserere mei, Jesu! & apud Patrem tuum coelestem intercede pro me: hodiè, hac horâ, hoc momento, intercede pro me: ut mea mihi peccata condonet.

Ait secundò: *Amen dico tibi: hodiè mecum eris in Paradiso.*

Quam

Quàm mitis, Domine! quàm humanus es, erga peccatores!

Delectatio tua inter filios hominum: in summis etiam, & inenarrabilibus tormentis. Suspensus inter par peccatorum nequissimum, brachium alteri alterum porrigis; quod apprehendat: quo attrahas ipsum; & colligas, veluti pullos, sub alas suas gallina.

Quàm jucunda tibi societas; si peccator sese tibi jungat! quàm ardentem, modò velint, eos excipis sanasq;!

Latro sinister, sinistrè de te sentiens, contumeliosissimè te & virulentissimè conviciatur; imò blasphematur: tuus itaque dolor, sudor, labor, guttæ sanguinis, torrens cruoris, preces, intercessio, nihil ipsi possunt commodare. Latro dexter, dextrè de te sentiens, fervidissimè te agnoscit, corde contrito & devoto (cùm manibus non posset,) te amplectitur: magnum quid te rogat, & impetrat maximum. Rogat benignam sui memoriam: & æternam impetrat lætitiā. O exemplum

plum veræ & miraculosæ pœnitentiæ!
 Quæ enim pœnitentia vera? quæ? nisi
 quæ dolet de peccatis: ea fatetur; &
 firmâ fide, ad liberatorem Christum
 Jesum, recurrit.

Miraculosa autem est: quia tùm de-
 mum Christus peccati expiatio agno-
 scitur; cùm anima ægerrima domicilii
 corporei desertionem meditatur, & re-
 demtor ipse ultimo & abominando
 afficitur supplicio.

O Christe! Domine & Deus me-
 us! da mihi peccata dolere, confi-
 teri, & eorum veniam abs te flagitare,
 meritumque tuum semper mecum
 volutare.

Da, hæc faciam cum latrone: non
 autem differam tui desiderium, ad ex-
 tremam vitæ periodum: ut multi pes-
 sime, latronis exemplo, perniciosissi-
 mam excusant procrastinationem.

Nè committe, eò duritiei perve-
 niam: ut nova conversi latronis salus
 me reddat securiorem: nec dicam:
 conscientia mea me non anget; vita
 mea me non turbabit: quia video la-
 troni

troni uno momento omnia esse peccata condonata.

Considera, ô anima mea! hospes comesque corporis mei! non latronis tantum concisam confessionem fidemque, sed devotionem etiam intimam, ac tempus luctuosum: quo ipsi Apostoli erraverant, & Doctorem suum deseruerant.

Deinde latronis imitare fidem atque zelum: & tunc demum ejus tibi salutem pollicere.

Jam hostis animarum implacabilis hanc tibi inducere securitatem conatur: ut, in fatali mortis hora, in exitum te infernale detrudat.

Impossibile dictum est: quot fallaci hujus spei umbrâ circumveniantur, & damnentur.

Semetipsum fallit, & damnationem suam ludos facit: quicumque, non nisi in vitæ termino, Dei querit misericordiam.

Abominabiles illi sunt Deo: qui eâ spe peccant; futurum, ut opportunè satis, in senectute, convertantur.

Latro,

Latro, qui hac occasione mortem Christi mirabiliter sibi imputabat, non suam distulerat poenitentiam: cum de doctrina Christi nunquam quicquam inaudivisset.

Hac igitur horæ hujus parte, hoc ictu oculi, me, fac, orare, & me ad te convertere: ne ego, salutem mihi securè promittens, à salute excidam.

Fac, conversus charitatis opera exhibeam proximo; & ipsius quoque curam conversionem & salutem: ut latro latronem, poenitens impoenitentem, monebat, & ad te adducere anitebatur.

Ah! Domine! memento jam mei, in regno tuo. Si solùm meminisse mei dignatus fueris; si in me oculum tuæ benignitatis declinare volueris: id mihi satis erit; quia de tua potentia & sapientia certus sum, & de pietate & charitate confido.

Ah! tecum me esse patere in Paradiso: ubi beatitudo animæ, & beata Dei visio.

Non

Non poterit mihi benè esse sine te : nec, tecum, malè esse poterit.

CONTEMPLATIONUM ET SUSPIRIORUM HOMINIS CHRISTIANI
XIX.

De tertio & quarto Christi Verbo, in cruce prolato.

Quinam sunt isti, Domine ! Jesu Christe ! qui non ad crucem tantum te secuti sunt ; sed sub cruce etiam tua sistunt ? quinam sunt non atrocissimi tantum supplicii tui spectatores ; sed diræ etiam oculorum atq; animorum torturæ expositi ? Deipara est : Virginum corona est : Maria est : mater tua est. Johannes est ; consanguineus tuus est : amicissimus tuus discipulus est : qui in sinu recubuerat cœnantis Magistri ; quem diligebat anima tua.

Horum